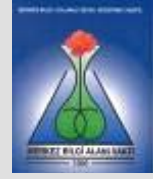

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 098

Şubat 2012

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

VARLIĞI TEKÂMÜLE SEVK EDEN ŞOKLARDIR...

İnsanların Dünya hayatını yönlendiren, şoklardır... Çünkü Dünya'nın cazibe alanları tüm dikkatlerimizi cezbeder ve maddeye ait olan bu güdümün etkisinden kurtulabilmemiz için muhakkak bir uyarıcı, bir şok, bir tokat gerekmektedir... Yani geliştirememiz, değişim yapabilmemiz, idrak ve anlayış temin edebilmemiz için bir zorlama, uyandırma gerekmektedir... İşte bu, zorlama, uyandırma amaçlı olan şoklardır... Bu sarsıcı nitelikteki şoklar, bize hayatın, her anında, her noktasından gelebilir... İşte hayatımızın her noktasında karşılaştığımız bu tesirler, bizlere duyularımız vasıtasıyla, görmek, işitmek, dokunmak şeklinde gelebildiği gibi, tamamen düşünsel tarzda da gelebilir... Bu tür, akli yönümüzle algıladığımız tesirlerde duygu yoktur... İçsel, düşünsel bir sarsıntı söz konusu olur...

Şok dediğimiz bu tesirler, fiziksel tarzda, görünen olabildiği gibi; içsel, düşünsel, görünmeyen de olabilmektedir... Her şekliyle bu şoklar sayesinde sarsılarak gelişmek, tekâmül etmek zorundayız... Bir realite platformundan, bir üst realite platformuna geçişimiz muhakkak hafif veya şiddetli bir uyarıcıyla, itilimle, şokla olabilmektedir...

"Şartlar ne olursa olsun, şu anda içerisinde bulunduğumuz hali yaşamaktır önemli olan... Her realite, bir sonrakinin hazırlayıcısı pozisyonundadır... Her şartı iyice yaşamadan, sonrakini yaşadım saymamalıyız... Zincirin halkalarını teker teker açmamız lazımdır... Arada açılmamış halkalar kalırsa, bütünü çözmemize imkân yoktur... Her şey sıra ile... Çözebilmek için, her halkanın içini iyice yaşayabilmek gerekir... Her halkanın neticesini aldıktan

sonra, ikinci halkanın açılış yerini daha kolay tespit edebiliriz..."

"Tesirlerin, bize geliş biçimleri, nereden geldiklerinden ziyade bize saptanan noktaları önemlidir... Hangi noktalardan saptanıyor..? Önce bunları tespit ettikten sonra, saptanan noktaların, diğer yataydaki tesirlerle kesişmeleri, kesişme sebepleri, sebeplerden çıkan sonuçlar önemlidir..."

"Burada edineceğimiz en önemli prensip, SABIR PRENSİBİDİR..."

İşte insana yönelen, gerek yataydan, gerekse düşeyden gelen etkilere, gösterilen tepkilere yani Aksiyon ile Reaksiyonun arasındaki dengeye Esneklik Kanunu'nun ifadesi olarak bakabiliriz...

Bakınız, SADIKLAR PLANIN'DAN celse: 152/28.01.1972 Ruhsal Tebliğinde Evrensel Uyum ve Kanunları konusunda neler söylenmiş:

"Kâinatın en sorumlu problemi, onun içerisinde mevcut olan ahengi anlamak, onun kanunlarını bulmak ve böylece aynı nefesi, aynı zaman içerisinde alıp vermektir..."

"Bu, kâinatla beraber nefes alıp, nefes vermek, çok ileri bir safhanın realitesini teşkil ederse de, sizlerin yani Dünya insanların, gitgide bu ahenge yaklaşmakta oldukları da bir hakikattir... Şurasını iyi hatırdaki tutmak lazımdır ki, vicdanınızın ve idrakinizin kademe kademe mükemmelleşmesi, ancak kâinatta mevcut olanların ve onun kanunlarının sizce bilinmesiyle kabildir..."

"Şimdi sizler, bir devrenin çocukları olarak bu devrenin tedrisatını görmektesiniz... Bu tedrisat yani öğrenim, sizi iki bakımdan geliştirmektedir... Birincisi, genetik bir ayıklanmaya doğru gitmekte olan beşeriyet, ikincisi, yeni bir realitenin idrak ve şuuru sezdirmeye çalışmaktır... Yeni bir realitenin

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

idrak ve şuurunu sezmek, büyük bir öğrenim işidir... İşte Dünya Okulu, Güneş sistemi içerisinde diğer sistemlere bağlı olmak kaydıyla böyle bir yetiştirici önderliği yüklenmiştir...”

“Kâinatın kanunları, muğlak ve anlaşılmaz değildir... Kâinatın kanunları, önce varlık demektir... Sizsiniz... Hatta fizik olarak bedeninizden başlamanız gerekir... Fizikten başlamanız gerekir... Fizikte mevcut bütün kanunlar, kâinat kanunlarının saçları gibidir... Her kâinat kanunu, birçok saçlarından meydana gelmiş bir örgüye benzer... Üçlü bir saç örgüsü, görünüş itibarıyla üç kolondan meydana gelir ama her kolonu meydana getiren yüzlerce saç teli vardır... İşte, böylece kainattaki kanunların meydana gelişinde, fizik alem içerisinde mevcut olan saç tellerinden hareketle, örgüleri meydana

getirecek olan, dokuyu meydana getirecek olan, kainat kumaşını meydana getirecek olan atkılarını iyi bilmek, anlamak lazımdır...”

Kalbimdeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

“Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbimdir...”

Diyebilmek ümidiyle...

Işığımızın Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı

Nurettin ERSOY

DIYOR KI;

• **Kıyam etmek;** Dünya'nın, bizlerin sabitlendiğimiz bir tatbikat alanı olduğunun; bu skalatik yolculuğun, bizlerin, evvel ve ebet olarak tabir ettiğimiz kavramların yayıldığı ara olduğunun; bu yolculuğun varlıklarının, kendilerini böylesine bir akışa sabitlemeden, akışın bilgisine de sahip olmak istediklerinin; işte o noktada ilk öğrendiklerinin, o kesafetin sabitlenme bilgisi olduğunun; yani bizler, sabitlendiğimiz skalamızın bilgisini eğer sahiplenmemiş olsaydık, şimdi üreyemez olacağımızın; bedeni uyumların hiçbirisini gerçekleştiremez olacağımızın; hatta tekâmül gidişatımızın sekteye uğrar olacağının; birçok kesafetlerde olduğu gibi, program yarıda kesilip, yeni düzenler meydana getirilir olacağının **bilincine varmaktır...**(MYP/C:223)

• **Kıyam etmek;** içinde bulunduğumuz tekâmül düzeyinin, en kritik sahaların olduğu bir alan olduğunun; yani burada iyi sabitlenemezsek, hangi kutbu temsil ettiğimizi de bilemez olacağımızın; çünkü bu titreşim seviyesinin, iki kutbun en çok yaklaştığı, hatta birbiri içerisine girdiği dönem olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:223)

• **Kıyam etmek;** beşerin, derhal vaatler uykusundan kendisini uyandırması icabetmekte olduğunun; zira bizlerin pozitif ve negatif anlayışlarımızın da eksik, hatta yanlış olduğu için, kendimizi vaat kuyularında hapsedmiş bulunmakta olduğumuzun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:223)

• **Kıyam etmek;** şu anda beşerin, adeta, bulunduğu titreşim seviyesinde yüzer halde olduğunun; sabitlenmek demenin, ortamın bilgisine sahip olmak demek olduğunun; sahibiyet'in, hâkimiyeti; hâkimiyet'in de, doğru başlangıcı varlıklara sunan bir realite olduğunun; bu realitenin, iki kutbun gayet net bir şekilde birbirinden tefrik edilmesine mahal verir olduğunun; bu realite varlıklarının, sabitlendikleri kutupların hakkını doğru bir şekilde verebilir olduklarının **bilincine varmaktır...**(MYP/C:223)

• **Kıyam etmek;** şu an yaşanan karmaşa'nın, gayet açık olduğunun; her beşer' in, sabitleneceği kutbun vakum tesirleri ile mücadele halinde olduğunun; devre sonunun, beşerlerin, yerleşecekleri kutuplara yerleşebilmeleri için vesileler kıldığı gibi, aynı zamanda da çok önemli

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

bir konuya hizmet etmekte olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:223)

- **Kıyam etmek;** bu dönemde, her beşerin, kutup değiştirme özgürlüğünü azami derecede kullanma imkânına sahip olduğunun; bu imkânın, sadece bu titreşim seviyesinde mevcut olduğunun; bu imkân layıkıyla kullanıldıktan sonra, her iki kutup'un da sür'atli bir gelişim içerisine girecek olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:223)

- **Kıyam etmek;** zihnimizdeki çerçöpü ayıklamamız gerektiğinin; kendimizi hangi kutup varlığı olarak hissediyorsak, oraya sabitlememiz gerektiğinin; eğer tereddüt halinde isek, attığımız demiri sağlamlaştırmamız gerektiğinin; hangi kutbu seçersek seçelim, şunu iyi bilmemiz gerekir ki, pozitif hasat'ın bizi bekliyor olduğunun; büyük bir Sevgi, büyük bir Şefkat, büyük bir Sabırla olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:223)

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (27)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Zihnime nasıl çomak sokarım..? Çomağı bir yere sokmam için, sokacağım yeri bilmem lazım... Şimdi bu bilgi nezdinde, zihnimize soktuğumuz çomak dediğimizde, hepimiz belki çok farklı şeyleri anlıyoruz... Gelin bunu bir ortak payda da buluşturalım... Nasıl yapabiliriz..?

Lineer aklın veya rasyonel aklın, yanlı aklın yapısını öğrenmek için, onu yine rasyonel aklın kabul edeceği standartlara indirmemiz lazım... Bu da nedir..? Formel hale sokacağız...

Bir bilginin varlık tarafından algılanabilmesi, alınabilmesi için mutlaka formel hale getirilmesi lazım... Gerçekten üstün bir plan, yaptığı tedrise yine bizim anlayabileceğimiz seviyedeki tavsiyeleri ile yaklaşıyor... Formel hale sokamadığımız bir bilgiyi beşeri vasfınızla alamazsınız diyor... Formel hale sokacaksınız diyor... Zaten bütün semavi bilgiler bunu yapmıştır... İslam'daki cennetin tarifi, diğer dinlerde de tabii yani bütün kitabi bilgiler de bütün soyutu somut benzeşimleriyle anlatmaya çalışmıştır... Çünkü anlattığı zemin o standartları kabul ediyor... Formel hale gelmeli...

Tepeden baktığımız bir platform çizelim; Bu platform bizim akıl, düşünce, zihin, zekâ unsurlarının bulunduğu yani bu beynimizle hizmet verilen bir öğeler topluluğu... Burayı zihin melekesi olarak düşünün... Böyle bir saha olarak düşünün... Aklın bulunduğu bu saha her zerresiyle hafıza ortamıdır... Yaradan'ın bünyesinde var olan ki O'nun bünyesinde var

olmayan hiçbir unsur yoktur... Yani yaratılmış olan ve her yaratılmış olana da yarat denmiş olan, aslında her zerre hafıza ortamıdır... Hafıza ortamı olmayan bir yaradılış zerresi yoktur... Yaradan'ın tamamı hafıza ortamıdır... Yani her an bütün detaylarıyla, bütün unsurlarıyla kayıt olan bir saha... Buna şuur sahası da diyoruz...

Şuur sahası demek; hafıza ortamı demektir... Bilinç demektir... O zaman Yaradan, bilinçtir... Evet, eğer bir dokümanda, bir literatürde Tanrı'dan, Yaradan'dan söz ederken, 'O' bir bilinçtir dendiğinde bunu anlayalım... O bir Hafıza ortamıdır... Bilmeden kaynaklanan ve bilgiyi depolayan, depoladığını geliştiren, yayan, dağıtan Yaradan'dır... Şimdi, O bir bilinçtir... O bir hafıza ortamıdır... Yaradan'ın sonsuz olan tüm sahası bir recording ortamıdır, kaydediştir... O, her şeyi o bakımdan bilir... O, şah damarı kadar bütün yarattıklarına yakındır... Çünkü o böyle bir hafıza ortamıdır... Şimdi varsayalım ki, böyle bir akıl, her sahası, her zerresi küçücük hafıza kutuları ile dolu... Bu kutucuklar, bal peteğini düşününün, sosuz sahayı sarmış bal peteği... Bu hafıza ortamını aldık, Yaradan'ın sonsuzluğundan getirdik bizim beyin ile somutlaşan kendi akıl hafıza ortamımıza... Şimdi bizim akıl meleğimiz böyle hafıza kutucukları ile dolu...

Bu kutucuklar, doğduğumuz andan itibaren, beyine ait olandan söz ediyorum, sakın onun üzerindeki üstün akıl, üst şuur sahalarına geçmeyelim... Beyine ait bölümde bu kutucuklar

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

boş, niye boş..? Bir bal peteği, daha bal yapılmamış veya diğer ifadeyle, bir bilgi depolama unsuru yok... Bilgi yok ki depolasın... Şimdi buraya bilgi lazım... Bilgi, doğduktan sonra yapılan deneyimlerle meydana gelir... Çocuk doğar, deneyim yapar, bu nedir..? Açılması, bir deneyim ve deney sonucu varlık mutlaka bir bilgi çıkarır... Şuurluluk bu anlattığım mekanizmanın sonunda meydana gelen bir kapasitedir... O şuurluluk arttıkça, deney ve bilginin oranı artar... Yani çok deney ile az bilgi çıkartmak şuursuzluk seviyesinde olur... Az deney ile çok bilgi çıkartmak şuurluluk safhası demektir... Hatta öyle bir şuur seviyesine girmemiz, gelmemiz mümkündür ki, hiç deneyimsiz bilgi çıkartmak başlar... O da bir deneydir, o da bir eprövdür... Ama çok süptil, çok ince, çok latif, çok kaliteli bir deneydir... Düşünebiliyor musunuz..? Gözünüzü kapatıyorsunuz o an içinde bulunduğunuz bir dünya müşkülünün cevabı geliyor... Kaliteye bakın... Öteki tarafta ev kafasına yıkılıyor aynı bilgi ona da geliyor, amacı aynı, kaliteye bakın...

Bilginin geliş kalitesine bakın... Böyle biri geliyor size, latif, ince, kibarca bir zarf veriyor... Öteki tarafta almış bu kadar koli paketini kafasına atıyor... İkisinde de aynı mesaj var... Koliyi açabilen bir bakıyor ki, orada da "kendini bil..." yazıyor... O latif, zarif, ince zarfı açanda da "kendini bil..." yazıyor... İkisinde de mesaj aynı... Ama veriş kalitesi düşük, şiddeti fazla, kalitesi düşük, böyle bir tesir...

Şimdi şuurlanan bir varlık, o kolinin kafasına fırlatılarak alış şeklini, bir zarif, latif küçücük bir zarfla ve kibar, latif bir şekilde almaya doğru yol alır... Şuurlanmak böyle bir şeydir... Deneyden bilgi kazanan varlık, bu bilgiyi zihin sahasına alır... Bilgi zihin ile alınır... Zihin sahasına aldığı anda bu bilgi derhal hafıza kutucuğunu doldurur... Bu varlık birinci deneyde bunu alır... İkinci deneyde yine zihin melekesi ile bir kutucuk daha doldurur... Hepsi farklı bilgi türevleri ile dolar... Diyelim ki, bu varlık yaşam içerisinde ömür dediğimiz doğuştan ölümüne kadar deneyimler ile hafıza ortamını doldurur... Zaten bu doldurma işlemi başladığında, zihin sahasında bir ibrenin faaliyeti başlar... Buna düşünce mekanizması diyoruz... Zihnin bir melekesi olarak düşünce sonradan öğrenilir...

Eğer deneyim varsa bilgi vardır... Bilgi varsa hafıza stok yapar... Stok olduğu andan itibaren düşünce ibresi tarama yapar... Düşünce

var edilir... Hücreler aşağı yukarı doldu yani o insan, o varlık deneyimli varlık oldu... Ben deneyimli bir insanım dediğinde de, ben hayat içerisinde bazı eprövlere geçirdim, bunların bilgisi var ve bunlar burada saklı, ben deneyim sahibiyim...

Biz, hafızamızda deneyimi saklamıyoruz, onun bize bıraktığı izi, bilgiyi saklıyoruz... Deneyim sahibinin diğer bir adı, o deneyimden kendi kapasitesine göre çıkarttığı bilgi sahibi demektir... Deneyim sahibi olduğu anda, bilgi sahibi olunur ve düşünce faaliyeti başlar...

Düşünce faaliyeti şudur; bu varlık yepyeni "a" deneyimi ile karşı karşıya geldi... Bir ilişki varlıkla, maddeyle, kediyle, köpekle Dünya tedris sahasının imkânları ile bir deneyime girdi... Bu deneyimden bilgiyi çıkartması için, hemen düşünceye müracaat eder, düşünceyi devreye sokar... Düşünceyi devreye sokmak bu "a" deneyiminin kendinden beklediği bir cevap vardır... Bir tesir ona gelmiştir ve bu tesir ondan bir cevap beklemektedir... Tesir etki yapar, bu etkiye tepki beklenir... Bunun bir tür, bir sınavdaki bir soruya cevap vermek gibi algıyorsanız, varlık o deneyimin kendisinden bir cevap beklediğini içgüdüsel olarak bilir... Varlığında da bu vardır... Bu olaya ben bir tepki göstereceğim... Daha önceki "a" deneyimimi benzer deneyimlerin kendisinde bıraktığı izleri taramaya başlar... Varlık, bu deneyimine en çok ışık tutacak olan, bu deneyimine en çok yardımcı olacak olan geçmiş deneyimlerin sonuç bilgilerini düşünce ile tarar... Maksudı, daha önce deneyimlediği, ceremesini çektiği, üzüldüğü, sıkıldığı, fatura ödediği, ödemediği bir deneyimin sonucunu bu yeni deneyiminde kullanarak daha ucuza getirmek, daha kolay altından kalkmak... Varlık eğer vakit ayırabilirse, hafıza ortamını düşünce ile tarar... Otomatik tepki de verebilir... Şimdi biz, akli kullanan bir varlıktan söz ediyoruz... Genelde en ender insandır... Yani bir etki geldi, düşüncesini kullanıyor, elinde kıymetli doneleri var...

Burada, tepki vermeden önce düşünen insandan bahsediyoruz... Bu çok gelişmiş insanı kâmindir... Bu düşünce sayesinde yeni karşılaştığı deneyime eski deneyimlerin sonuçları ile en uygun cevabı nasıl verebilirim diye düşünür... Ve buradan bu düşünce bu deneyimine en yardımcı olan deneyim sonucunu alır, getirir bu deneyimde kullanır... Dolayısıyla

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

da yepyeni bir bilgiyi açığa çıkarır... Bunu tekrar akıl sahasına getirir ve kutucuğa yerleştirir... Şimdi bu varlık yeni bir deneyimi farklı bir hafıza kutusu şekline dönüştürdü... Hafızasındaki bir kutuyu yeniledi, demek ki, Dünya hayatı içerisindeki her anımız deneyim ile geçiyor... Dünya hayatımız içerisindeki deneyimlerimizde mutlaka geçmiş deneyimlerimizin sonuçlarını düşünce vasıtası ile çekiyoruz ve ondan sonra o deneyime en yakın ışık tutacak, en çok yararı dokunacak bir hafıza kutusundaki deneyim sonucunu alıp, onu kullanıyoruz... Bu düşünen insandır... Her gün bu düşünce mekanizmasının çalışması ile her deneyiminde daha da başarılı olur... Çünkü buradaki daha önceki deneyimin sonucu olan, kutudaki bilgiyi aldı, kullandı, buraya koydu, farklı bir bilgi... Gelişmiş bir bilgi olarak koydu... Beyin içindeki faaliyetimiz bu, beyin ötesinde de bu...

Şimdi burada tebliğe dayalı olarak problemimiz şu; Zihin bunların tümü... Yaradan'ın bize verdiği üstün bir vasıf, düşünce, hafızalar bunlar... Düşünce mekanizması, bunları, lüzumlu olduğu anda çekip alan mekanizma... Düşünce ibresinin hafıza ortamında dolaştığı şu sahaya zihin sahası denir... Demek ki düşünce, hafıza kutularına gidiş esnasında zihin denilen bir saha üzerinde hareket ediyor...

Özellikle bizim çok üstün bir vasıf olarak değerlendirdiğimiz aklın çalışmasından söz ediyor... Böyle çalışır, böyle çalışması için programlanmıştır... Burada, anda kalmaktan bahsetmedim... Şu anda, An'da kalma vasfımız bu beşeri donanımızla mümkün değildir...

Geçmiş-şimdi-gelecek üçlüsünün etkisi altındayız... Özellikle zaman enerjisinin kendini fizik kesafete burarak sokmasından kaynaklanan bir üçlü zaman ile karşı karşıyayız... Orijinalitesinden uzaklaşmış fakat orijinali An'da olan bir enerji var... Zaman enerjisi, fizik âleme burularak girerek şimdi-geçmiş-gelecek şeklinde bize bir yelpaze sunuyor... Biz onun muhatabıyız... İllüzyon bu üçlüden kaynaklanıyor... Dualitenin de müsebbibi bu... Dolayısıyla biz, illüzyon ve dualiteye maruz kalınmak üzere planlanmış, programlanmış ve ona göre taahhütler yüklenmiş varlıklarız... Önce onu tanımadan bu kapsamın dışına çıkmamız mümkün değildir... Önce onu deneyimleyeceğiz, onu yaşayacağız... Yani geçmiş-şimdi-gelecek

üçlüsünü yaşayan varlıklarız biz... Onun için, akıl, hafıza, düşünce, zekâ, duygular gibi unsurlarımız, beşeri seviyedeki bu unsurlarımız zaman enerjisinin bu üçlü versiyonunun faaliyetini gerçekleştirmek için yapılmıştır... Onun için düşünce bizi geçmişe götürür...

Tebliğattaki gibi, geçmişin puslu hatıraları, geleceğin pırıltılı hayalleri... İşte bu dolaşım esnasında biz illüzyonu yaşarız... Bu, fizik âlemin dışına çıkmaya da engel olan bir vakadır... Ama bize verilmiş bir görev de bunu deneyimlemektir... Bunu bilinçli deneyimlemek, kontrol altına almak çok önemli... Mekanizma, düşüncenin zihin sahasında hafıza kutucuklarına gidiş gelişleri ile çalışmaktadır...

Bütün bu anlattıklarım, beşeri seviyeden başlayıp, bir uzantı şeklindeki versiyon ile ifade edilen ortak alanlara doğru giden külli akıl, külli düşünce, külli zihin şekline dönüşen mekanizmal sahalardır... Şimdi burada holografik bir yapı çok önemli... Yani her hafıza kutucuğu aslında, bunun tümünü içinde saklıyor, her birinde farklı bir genişlikte anlaşılıyor... Bundan eminim ve bunlar da, daha üstü için hepsi bir hafıza kutucuğu holografik anlayış...

Lineerlikten çıkalım, problem burada başlıyor... Kutuları tanıdık, tamamının Zihin olduğunu biliyoruz... Kutular var, hafıza kutucukları, Yaradan'ın her zerresinde olduğu gibi bunu bir düşünce ile tarama imkânı bize verilmiş ve bunu tarayan düşüncenin dolaşım sahası zihin... İşte problem burada... Bu zihin bir özelliğe sahiptir ki (beşeri zihin); varlığın deneyimlerinden etkilenen ve çeşitli deformasyonlar oluşturan bir zihin bu... Bu saha varlığın yaşamı esnasında yataydan ve düşeyden gelen tesirlerle etki alan bir satır... Bir CD'nin yüzeyinin bozulması gibi düşünün... Kabarcıklar meydana geliyor bu zihin sahasında... Düşüncede bozukluk yok... Düşünce taramayla görevini yapan bir mekanizma... Zihin ise; bozulan, kirlenen, yanlış veya objektif veya sübjektif özelliklerine doğru değişken bir saha...

Bizim aslında yaşam esnasındaki aldığımız tesirlerden etkilenen saha zihin sahası ve bu etkiler zihni kalitemizi, zihin dokusunu bozuyor... Düşüncenin vasfını belirleyen, dolaştığı bu sahanın bozukluğudur... Kötü düşünce, bozulmuş zihin sahasında hareket

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

5

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

edemeyen düşüncenin sonucudur... Yanlı düşünce, yanlı zihnin düşüncüyü yanlı göstermesinden kaynaklanır... Onun için zihniyetimizi düzeltmemiz lazım... Zihin nelerden bozulur..? Tebliğde beyninize ve düşüncelerinize sınır koymanız dediği, aslında zihnimize koyduğumuz sınırlardan söz ediyor...

Zihin, bizim hayat içerisinde aldığımız çeşitli tesirlerin, düşey de olabilir bu, yatay da olabilir... Zihin bunlar etkisiyle çeşitli formlar alır... Bozulma gibi... Bunları şöyle düşünün; çıkıntılar, sivilceler gibi... Kimler bu sivilceleri oluşturuyor..? Mesela varlık, tabii şimdi burada bir sürü faktör var... Onlara girersek karmakarışık olacağız... Bağımlılık güdümüz var bizim, ego çok önemli özellikle verilmiş... Tabii ego bizde güvenlik duygusu yaratıyor ve savunma mekanizmaları devreye giriyor... İncinme özelliklerine sahip olmaya başlıyoruz... Bunlar hep varlığımızı, hayatımızı idame ettirebilmemiz için sabitleme bilgisinden

kaynaklanıyor... Bize bunlar özellikle verilmiş ki hayatta kalabilelim... Yani biri gelip bana vurduğunda ben kendimi savunabilmem için özellikle verilmiş egom var... Sen kime vuruyorsun..? Yoksa adamın dediği gibi 'O bana vurmadı ki omzuma vurdu...' Adam fizik bedeni yapısına ait olan egoyu öylesine alt etmiş ki, kolunu kesseler umurunda değil... Böyle bir şey istemiyor yukarı... Bu da dengeyi, pozitifmiş görüntüsünde yine bozmaktan başka bir şey değil... Ben savunmalıyım kendimi çünkü bu beden bana lazım... Sen gelip bana vuramazsın, vurunca ben sevgim ile sana karşılık verdiğimde anlamıyorsun ikinciyi vuruyorsun, bir daha versem üçüncüyü vuracaksın ve benim varlığımın idamesi sekteye uğrayacak, onun için bana bir ego vermiş... Öfke, kin, nefret, kızgınlık, sinirlilik, kontrolden çıkan hallerim ile ben vurdurmamaya gayret gösteriyorum... Tabii bunun da dengesini kurmak başka bir beceri...

(Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (33)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Dejenerasyon, deforme olan varlığın, arayışını daha kaba seviyeler içerisinde oluşturmasıdır... Arayış içinde bu varlık yani dejenerasyonun götüreceği nokta, eğer varlık çok fazla oyalanmayıp bir noktada uyanırsa götüreceği nokta burasıdır... Bu da buna hizmet ediyor ama bu bir an önce fark edilirse, oyalanmadan bir an önce varmayı temin eder ama varlık der ki, ben oyalanmak istiyorum dejenerasyonlarda bilgiyi yakalayacağım derse yani deneyim yapacağım, bire bir göreceğim ve bilgiyi oradan temin edeceğim derse, hakkıdır... Buraya girer ve yaşar ve bunun içinden yaşayıp da en kaba seviyeli deneyimleri yapıp buraya çıkmak mümkündür...

Bilginin varlık tarafından alınmasının üç şekli vardır...

1) Enkarnasyon esnasında getirdiği özünde var olan bilgidir... İdrakler şeklinde gelir, burada hemen hatırlar...

2) Varlık kendine ait bilgiyi kullanırken, sıkıştığı noktalarda varlığa ulaşan rahmetler şeklinde gelen ilave bilgiler vardır...

3) Bütün bunları beceremezse, varlık, dejenerasyon alanlarında bilgiyi bulur... Dejenerasyon alanları varlığın bilgi ile kavuşmasının üçüncü ve en kaba şeklidir ve o da bir yoldur ama o da bir yoldur derken oraya teslim olan bir varlığı bu statüye koyamayız... Gitmiş oraya bırakmış kendini, içiyor, yatıyor, kalkıyor, uyuşturucu vs. bir sürü dejenerasyon, artık o varlığın oradan çıkarılması çok zordur... Yani şuurlanma yolunda şuuru kapatıcı faaliyetlerle şuurlanılmaz... Zaten onlar, örtmek üzere faaliyetler... Onun için içki içmek gerektiğinde kontrollü yapılabilir, uyum sağlayarak içilir ama siz sürekli içerek şuurunuzu sürekli kapatırsanız, ben şuurlanmak için yapıyorum demek olmaz çünkü şuurlanmak için şuuru kapatılmaz...

Bir anne babanın evladı üzerindeki veya herhangi bir varlığın diğer bir varlık üzerindeki tasarrufu çok fazla olmamalıdır... Sadece ona küçük müdahaleler ile ışık tutarak ve anlayışına küçük tepkiler vererek olmalıdır... Yasaklayarak değil yani siz, dejenerasyon alanında bilgi edinmek üzere programlı olarak enkarne olmuş bir varlığı yasaklarla engelleyemezsiniz... Zaten bunu yapmanız kozmosa yani Yaradan'ın

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kanunlarına aykırıdır... Peki şimdi benim çocuğum acaba enkarnasyon planında bu dejenerasyonu planlayıp geldiği için mi dejenerasyon da, yoksa bazı benim kusurlarımdan dolayı istemeyerek mi oraya girdi... Bunu çok iyi tespit edip, ona daima bilgi, uyandırıcı bir bilgi, sevgi, hoşgörü, tahammül fakat temkinle yaklaşılmalı... Zaten büyük bir sevginiz varsa mutlaka arkası tahammül ve sabır getirir... Gerçek sevgide bunlar vardır... Koşulsuz sevgidir bu... Bakıyorsunuz uçurumun kenarına gidiyor, izleyeceksiniz, gitmesi ihtiyacı onun, gidecek ama uçuruma öyle bir yaklaştı ki atlamak üzere orada müdahale etmek, onu geri çekmek zorunluluğu sizin, işte yasak o zaman mümkün olabilir... Ama Allah kimseye böyle epröv vermesin, herkes de bu eprövü yaşamaz...

İntihar eden çocuklarımız var, anne babaları ne kadar çaresiz kaldılar, tedavi gördüler... Ama atlıyor, sonunda atlıyor, şimdi o bu deneyimi eğer enkarnasyon programı ile getirdi ise, enkarnasyon programı ile yaparsanız yapın olmaz... İşte burada teslimiyet çok önemli, kime, yukarıya teslimiyet, çünkü yukarının ne programla ne mana ifade ederek varlıklara ne yollarla gitmesi gerektiğini bizim kestirmemiz çok zor... Çünkü her şey sonsuz ihtimallerle açılıyor önümüzde, yargılayamayız, hüküm veremeyiz... İyi bir bilgidir... "Herkes gelmez bela erbabı istidat arar"... Burada istidadı ihtiyaç olarak kabul edin... Herkesin evladı bu söylediğiniz manada olmaz, bu bir deneyim ihtiyacıdır... İdraklenmenin gereği olarak programında varsa yaşar, yoksa yaşamaz...

Dejenerasyonun dibine vurmak ifadesi, belirli bir adresin veya seviyenin ifadesi değildir... Her varlığın dibi farklıdır... Onun için her varlık, kendi gelişim düzeyine ait bir dejenerasyonun dibine vurmali... Sizin dejenerasyonunuzun dibi ile benimki aynı değildir...

Mesela şöyle söyleyelim, misal veriyorum... Sigara içmek bir dejenerasyonsa ve bunu şu hayatımızda deneyip geçmek istiyorsak, bu dejenerasyonu 10 yılda dibe vurup çıkararak, olmaması gereken olduğunu anlayıp bırakabiliriz... Öyle insanlar var ki, 15 yılda olmaması gereken olduğunu anlıyor... Kimi var, 30 yılda olmaması gerekeni anlıyor..

Sigarayı alın, içkiyi alın, et yemeyi alın, aşırı yemek yemeyi alın... Öyle insan var ki, ufacak bir yemekle fiziki vücudu rahatsız oluyor ve orada kesiyor... Kimi var ki, sürekli yiyor o da daha ileriki safhalarda fark edip yememeyi öğrenecek... Onun için her varlığın dibe vuruşu farklı... Şimdi dibe vurmak şart, dibe vuruşu uyanma şeklinde tashih edelim... Yani bir varlık için dibe vuruşu fark etmek esastır... Yoksa dibe vurmadan çıkmak olmaz diye bitap düşünme kadar içmek, içmek değil...

Her hangi bir konuda yeterlilik hissi, bir dibe vuruştur o varlık için... Mesela içki içtiniz, o akşam sarhoş oldunuz, muhabbet ortamı, eğlendiniz, geldiniz, ertesi gün bir daha içtiniz, eğlendiniz, geldiniz, üçüncü gün baktınız ki ben mahvoluyorum paraca, mide kötü sağlığımı yitirdim, orada fark ettinizse dibiniz o sizin... Ama arkadaşınız hala içmeye devam ediyor... Onun dibi biraz daha dip... Nasıl Lüb-bül Lüb, özün özü varsa, dibin de dibi var... Yaradan sonsuzluk, yukarı çıkarken de sonsuzluk, aşağı inerken de sonsuzluk... Bu da Yaradan'ın dışında bir şey değil...

Yanlılık hali de bir dejenerasyondur... Düşünün aynı bünye içerisinde olduğunuzu hissediyorsunuz, tabii hissettiğinizi zannediyorsunuz fakat birileri sizin dışınızda... Bu bir dinin dışında olanlar olabilir, bu bir anlayışın dışında olanlar olabilir, aslında hepsi aynı bünye içerisinde, yalnızca realite farkları var... İşte "yaratılanı severim, Yaradan'dan ötürü..." nün altında bu yatar... Yani siz ilişkide bulunduğunuz fizik plan âlemindeki objeleri, yukarıya endeksli olarak algılamaya başladığınızda farklılıklar yok olmaya başlar... Vardır o farklılıklar ama siz onun Yaradan'dan ötürü olduğunu, mesela siz elinizin beş parmağının eşit olmadığını fark ettiniz, şu kısa, bu çok iyi bir parmak, diğerlerini boş ver diyemezsiniz... Bunların hepsi birleşti ve buraya hizmeten mükemmelen vazife yaptı... Bunun birini siz kabul ettiniz İslam'ın unsuru görün bunu Hıristiyan'ın unsuru, bunu ateist görün at gitsin diyemezsiniz... Rabbin bunların hepsine ihtiyacı var ki, yaratmış, yoksa niye yaratsın... Bu ateist lazım ki, ateist olmayanlara emsal teşkil etsin ve ateist olmamak nasıl bir şey, buraya ayna olsun...

Şuur; çok geniş bir kapsamdan, yüksek bir seviyeden baktığınızda Yaradan'ın bizatihi

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

7

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kendisidir... Tanrı, tek başına sonsuz, yetkin, üstün, anlayamayacağımız bir şuur alanıdır... Başka hiçbir şey değildir... Şuur; bir alandır, bu cümlenin içerisinde de vardır, şuur alanı sözcüğü, şuurun bir alan olduğunu, alansal bir yapı olduğu bir enerji alanı olduğunu ifade eder... Fakat bu enerji alanı Yaradan bünyesi dediğimiz o Yaradılmış ve kendisine yarat denmiş olan o sonsuz sahanın tümünün kendisidir... Hafıza ortamı da odur... Yaradan enerjinin ta kendisidir bu şuur alanı... Fakat bu şuur alanı, yaratılıp da kendisine yarat denme vasfından dolayı kendisinden sonra yaratılmış olana göre daima kendisini yarattığında kendisini kapatır... Yaradılmış ve yarat denmiş bu şuur alanı, her yarattığında kendisini kapatarak tezahür eder... Yani her yaratılmış olan bir önceki kendisini yaratana göre o şuurunda daraltma yapmıştır... Ve dolayısı ile de her yaratılmış olan kesit, bunu sonsuz bir skala olarak ele alın, bir önceki yaratana göre daha az şuurulu, daha dar şuurulu, daha az kapsamlı şuuruludur... O da yaratılmış ve kendisine yarat denmiş olduğundan, o da bir sonraki yaratılmışı meydana getirirken kendisinde daraltılmış olanı biraz daha daraltır... Dolayısı ile yaratma eylemi yaratan noktaya göre yaratılan noktadan daha az bir şuurula, dolayısı ile daha kabalaşmış bir seviyede yaratılmışlığı demektir...

Bu bir yayılımdır aslında, yaratma eylemi aslında bir yayılımdır... Biz formel olarak algılama zorunluluğu hissettiğimiz bu beynimizde yaratma eylemini işte görünmeyen bir unsurun, görünen bir unsur haline gelmiş şeklini alırız ki, bu yaratma tarifine girmez... Şimdi ben burada avucumdaki yaratıcı enerjinin, varsayalım ki tezahür ettirebilen bir varlık olarak, avucumda bir gül oluşturabilseydim eğer, gül yarattı denemezdi... Yaratma bu değildir... Bu yaratıcı enerjinin yaratılmışlığından dolayı ve yarat denmişliğinden dolayı o enerjinin zaten bir tezahürü, bir konforu, bir imkânını kullanmaktadır... Oysaki yaratmak, yayılmaktır... Yayılmak, şuurusal sahalar içerisine dal, budak salmaktır...

Eğer bunu yapabilirseniz bu yayılımın, hem yayılan unsurun özelliğinde olan, hem yayıldığı alanın özelliğinde olmak üzere zaten bu güller, şunlar, bunlar, görünmeyenin görünen hale gelmesi, hepsi o enerjilerin mahareti olarak karşımıza çıkar, hiç önemli değildir... Yani hayat

enerjisini verirsiniz, siz bir karkası canlı hayatiyet haline dönüştürebilirsiniz, bu yaratma değildir...

Önemli olan zaten kendinde o tür maharetleri taşıyan o enerjinin, diğer enerji kesafetleri içerisinde yayılma eylemidir, yaratma budur... Merkez Yüce Plan tebliğlerinde aynen şöyle der; **“Yaratmak, yayılmaktır...”** Ve dolayısı ile de geleneksel beşeriyetin anladığı işte görünmeyenin görünen hale gelmesi, zaten var olan bir ham maddenin biçimsel, formel hale gelmesi, yaratmayı hissettirir bize ama bu değildir... Eğer bizler bir şuur kapasitemizi kendimizden daha kapalı olan veya kendimizden daha süptil, daha ince olan yani bize göre kaba seviye veya ince seviye olan sahalara yayabiliyorsak, işte yaradılışın bu manada olduğunu ve bizimde yaradılışa katkımızın ancak böyle olacağını bilmemiz lazım...

Eğer bunu yapabiliyorsanız, her şey onun içinde var... Ne var..? Bütünleşme onun içinde var, birleşme var, sevgi enerjisi zaten yayılmamızdan kaynaklanan o şuur alanı içerisindeki bütün yaratıcı, imkânlar var... Sevgi, hayatiyet, mekân oluşturma var, hepsi var... Ve bunu yapabilen bir insan yani yayılabilen bir insan, bütün o konforları kullanır... Ne gibidir bu, misallendirmeye çalışayım, bu öylesine bir tamlik ki buna öylesine bir misal bulmak çok zor... Dolayısı ile de yaratmayı eğer şu an çok güç karşılıyorsak, böyle bir anlayışa oturtmamız lazım... Yayılmaktır, serbest şuur sirkülasyonları içerisinde yayılım temrinleri yapmak, yaradılışa en büyük hizmettir, yaradılışın ta kendisidir...

Yaradan da yayılmıştır, yayıldığı sahalarda yayıldığı o kendi varlığındaki muhkem olan, var olan tüm becerileri sergiler... Ondan sonra toparlanır, dönüşü kendine, tekrar yayılır, tekrar toparlanır... Bu vaka sürekli şu denizanelerinin hani medüzlerin gidiş hareketi gibidir... Yayılır, tezahürat, toparlanır, orijine doğru yönelir, tekrar yayılır, tekrar toparlanır... Fakat bu yayılış ve toparlanış esnasında çok özel vukuatlar, hadiseler meydana gelir...

Bu yayılım ve toparlanış, belirli bir odaktan başlar, orijin diyelim buna ama bu hiçbir zaman tarifi, adresi, yeri, işaret edilen adı sanı için değil... Sonsuzluk içerisinde bir nokta aldığımızda bu yayılır, sonsuz olarak kabul edin bunu, yayılıyor, sonsuz bir açılım yaptı bu, belirli bir kesafette buralarda derhal kendi eşkâlinde,

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

kendi özelliklerinde, kendine benzer bireysel oluşlar meydana getirdi, sonsuz... Hepsi onun sahası içinde ve kendinin standartlarının, kendi vasıflarında fakat çeşitli kabalık seviyelerinde oluşlar meydana geldi... Bunlar hayat enerjileri ile canlılıklar meydana getirdiler, mekân enerjileri ile fizik planlar meydana getirdiler, zaman enerjileri ile zaten bu yaratma eylemini gerçekleştirdiler... Sonra bunlar toparlandığında, kendini geri çektiğinde, şöyle bir vukuat meydana geliyor... Farz edin kendini geri çekti, bu sahayı geri aldı... Bu tezahür eden ve kendi özelliğinde ve aynı kendi gibi yarattığı ve yarat dediği bunların da bir bölümü bu çekiliş esnasında çekiliyor... İkinci defa hamleyi yaptığında, bunlar da geri çekildiğinde, kalanlar da, kendi hamlelerini yapıp yayılır...

Her toparlanış, yayılım anından daha yukarıda bir şeydir... Yani aynı medüzünki gibi, medüz duru bir yerde suyun içinde, ondan sonra açar, bir üste çıkar... Tekrar açar, daha üste çıkar yani her açıldıktan sonra bulunduğu nokta kapandığında daha aşağıda kalır fakat bunlar bunun içerisinde, tekrardan buna yayılırlar, sonra bunlar toparlanırken, burada bazı noktalar bırakırlar...

Devre sonu, hasadın toparlanacağı, arifesinde bulunduğumuz çok önemli bir zaman dilimidir... Bu devre sonunda toparlanacak olan, eşik geçmeyle tarif ettiğimiz, toparlanacak olan bu saha, bu tür varlıkların birçoğunu kendine toparlarken, birçoğunu da yayılmaları üzere bırakacak... Ve dolayısı ile o varlıklar ve toparlanan varlıklar arasında böylesine ciddi bir farklılık meydana gelecek... İşte bu devre sonu, hizmet ile hâkimiyet realitesi arasındaki eşik alanı arasında kalacak varlıklar ile toparlanılıp tekrardan tezahür ettiği alana karışacak arasındaki farkı anlamaya çalışacağız...

Öyle bir devre sonu ki bu, "bundan önce taşa toprağa tutunanlar kurtulanlar oldu..." diyor... "Bu sefer sadece bilgiye sarılanlar kurtulacak olanlardır..." diyor... Bu çok önemli, bilgiye sarılmak ne demektir, efendim ver şu dosyaları yazayım, okuyayım değil... Bilgiye

sarılmak, bilgi stoku yapmak, kütüphanesine bilgi yağmak vs. değildir... Gerçekten tek şifanın, yani pansuman değil, şifa verici yani tedavi edici olanın bilgi olduğunu ve bu bilginin de ancak bizim varlığımızı var etmede tek ilaç olduğunu ve dolayısıyla da o bilgi ile en kısa yoldan gerçek teması sağlamak gerektiğini idrak etmeliyiz... Efendim; vakit kalmış mıdır, kalmamış mıdır, işte üç yıl mı, beş yıl mı, diye takılmıyoruz... Tarih ve tarif peşinde olmamak kaydı ile ama bize çok yakınlaşmış bir tiz sesin varlığını hissediyorsak eğer, o tiz sesin, hepimizin enstrümanında yakın bir ses olarak çıkması lazım...

Daha henüz bizler, enstrümanlarımızla yani şu beşeri kulağımızla o tiz sesi belki duyanlarız ama o tiz sesi çıkaracak duruma daha gelmedik... Şimdi bizim enstrümanlarımızın yani beşeri yapımızın, beşeri kimliğimizin enkarnasyon donanımlarımızın o tiz sese akortlanması, ayarlanması lazım... Bu tiz sesi duyanlarız ama o tiz sese benzer bir tizlikte ses çıkartmakta pek beceri gösteremiyoruz...

Şimdi bizim çok süratle şu an gelmekte olan tiz sesin yakınına doğru benzer sesler çıkartıcı bir vasfa bürünmemiz lazım... "İşte akort dönemi..." diyor buna... Eğer bunu becerebilirsek, ille o sesin aynısı çıkacak değil, herkesin o sesin çeşitli frekanslarında fakat en azından o sese yakın tonlarda veya notalarda bir sese sahip olması lazım... Her realite, mesela o tiz sese si notası derse, la derse herkes bir oktav altından la, her realite kendi oktavından la'yı çıkartacak... Ama böyle o la'nın yanına hiç uymayan bir sürü do'lar, si'ler çıkıyorsa, kararsız sesler çıkıyorsa, son derece devre sonunun akorda ihtiyacı olduğu ve çıkan seslerin de hiç de armoni oluşturmadığı hissediliyor... İşte biz madem burada, böyle bir çatı altındayız, bir şeyler arayışı içindeyiz, o tiz sesi duyuyoruz açıkçası... Bu onu gösterir, tebliğ ifadesi bu, ben şimdi burada senaryo yazmıyorum, tebliğ ifadesi; "**O tiz sesi duyanlardansınız...**"

(Devam edecek)

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

SEVGİLİ KUAN-YİN DİYOR Kİ;

BEDEN: ŞEFKAT, HUZUR VE SEVGİ MERKEZİ...

Bedenin, aslına hizmet ederek, Şefkat, Huzur ve Sevgi merkezi olması, Yeni Çağ'a hizmet eden en önemli anlayışlardan biridir... Böylece Sevgi, Şefkat, Merhamet her yerde olacak, hayatımız tam manası ile dönüşecektir...

İnsanlık olarak bizler, bedenlerimizi, asırlardır bilinçsizce kullanıyoruz... Kendi zevklerimiz uğruna ona zarar verdiğimizizi göz ardı ediyor, zaman zamansa umursamaz bir şekilde acı çekmesine göz yumuyoruz... Hatta inançlarımız uğruna, mistik bazı sebeplerden ötürü bile ona zarar verdiğimiz ve onu değersizce kullandığımız oluyor...

Yeni Dünya Öğretmeni olarak Sevgili Kuan-Yin; pişmanlığın, bizleri, gereken anlayışa götüreceği bir merhale olduğunu işaret ediyor...

"Pişmanlığınız, bedenlerinize olan sevgisizliğinizdir..."

"Duygularınıza gösterdiğiniz sabırsızlıktır..."
"Şefkatten yoksun davranışlarınızdır..."

Hakiki anlamda bedenlerimize sevgi göstermenin, duygularımıza sabır göstermenin, şefkatle davranmanın tek hakikat olduğunu, bizleri selamete götüren yol olduğunu anladığımızda, zaten ortaya çıkacak olan, bu pişmanlıktır... Nitekim bizler, şu ana dek ne bedenlerimize sevgi, ne de duygularımıza sabır gösterdik... Şefkatle yaşamadık... Şefkati hayatlarımıza almadık...

Şefkat ve Sevgi'yi, dolayısıyla da "Huzuru" zaman zaman dışarıda, zaman zamansa kendimizi dışarı kapatıp, içimiz zannettiğimiz bir soyutlanmışlıkta aradık... Bazense, tüm güvenimiz sarsıldı, hiçbirinin var olmadığını düşündük... Oysa tüm bu değerlerin her yerde olabileceği, her şeyde olabileceği

aklımıza geldiyse de "bilincimize" yerleşemedi... Bakın Sevgili Kuan-Yin ne diyor:

"Bedenlerimizin çok değerli olduğunu..."
"Ve bedenlerimize bu değeri hissettirmemiz gerektiğini..."
"Ve her gün bedenlerimizi onurlandırırken, bedenimize bir lotus sunmamız gerektiğini..."
"Ve bu lotusu, ayak parmak uçlarımızdan başlayarak, bütün bedenimizde gezdirirken, her hücrede bir kere daha açtığını hissetmemiz gerektiğini..."

Lotus, en basit manasıyla "aydınlanma" sembolüdür... Balçığın içinden yükselerek çiçeğini açar; bu da, insanın Dünya'daki meşakkatli yolculuğu sırasındaki gelişimini, aydınlığa ulaşmasını simgeler... Sevgili Kuan-Yin; zaman zaman aydınlanmamıza engel olduğunu düşündüğümüz bedenimize her gün lotus sunmamızı söylüyor... Bizler onu sunarken, lotusun her hücrede bir kez daha açacağını söylüyor... Bedenimizdeki her hücrenin bir "aydınlanma aracı, aydınlanma mekânı" olduğunu söylüyor... Tüm bunları hissetmemiz gerektiğini söylüyor...

Bu latif anlatımı, bize, aynı zamanda bedenlerimize, her gün bir kez daha aydınlanma fırsatı verebileceğimizi ve yolculuğun sonsuz olduğunu, bedenlerimizin de bu sonsuz aydınlanma yolculuğuna katılacağını gösteriyor...

Sevgili Kuan-Yin; devam ediyor:

"Ve kalbimizde durduğumuzda, bu lotusun, en güzel kokusunu sunarak, en güzel rengiyle, en tazeliğiyle, bizimle olduğunu hissetmemiz gerektiğini söylüyor..."
"Her gün, duygularınızı onurlandırırken, duygularınıza bir lotus sunun..."
"Duygularınız, bu lotusun tazeliğiyle tazelenektir..."

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

“Lotusun kokusuyla güzelleşecektir...”

“Lotusun o yumuşak tesiri ile yumuşayacaktır...”

“Ve lotus, sunulmuş olan bedeninizi en yüksek tesirleriyle donatacaktır...”

Aynı şekilde duygularımızı ve düşüncelerimizi de onurlandırmamızı söylüyor...

“Her gün, düşüncelerinize bir lotus sunarak, düşüncelerinizi onurlandırın...”

“Her düşüncenizi kutsayın...”

“Zihninizde ışıltılar yayılsın...”

“Parlak düşünceler, yumuşak duygular, sağlıklı bir beden, değerli bir hayat, ancak küçük bir lotusun sunumuyla gerçekleşebilir...”

“Bedeninizi, duygularınızı, düşüncenizi, hayatınızı her gün onurlandırırken, yükselen ruhunuzun tekrar bedeninize inişinde, tıpkı bir lotus gibi açılan hayatınız, yayılan varlığınız, var olan mevcudiyetiniz, onurlandırmakta olduğunuz Dünya'nızla kucaklaşacaktır...”

Burada Kuan-Yin; adeta, “Dünya insanının hiç bilmediği enerji” olarak tanımladığı Şefkat ile yaşamayı öğretiyor... Bizlerin kaçmaya, uzaklaştırmaya çalıştığı ve çoğu zaman da savaştığı düşünce ve duygularımızla olan ilişkimize bambaşka bir boyut kazandırıyor... Bizlere, bedenlerimize, duygu ve düşüncelerimize en yüksek, en kıymetli ruhsal sembollerden biri olan Lotus'ü sunmamızı söylüyor... Böylece ruhumuzun yükseleceğini ve o ruhun bedenimize inişinde de hayatlarımızın lotus gibi açacağını yani balçığın içinden aydınlığa yükseleceğini işaret ediyor...

Yalnızca Şefkat'le ve Sevgi ile yaşamanın ne demek olduğunu bizlere anlatan Sevgili Kuan-Yin'in ışığı ile her an yıkanmak dileğiyle...

Şefkat, Huzur ve Sevgi'nin Varlıklarımızı Doldurması Dileklerimizle...

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

REİKİ I. ve II. DERECE UYUMLAMA

Bu ay dört arkadaşımız Reiki I. dereceye uyumlanarak bir aydınlanma yolculuğu olan Reiki ile tanışırken, sekiz arkadaşımız da Reiki II. derece inisiyasyonu alarak bu enerji ile olan bağlarını derinleştirdiler...

Reiki I. dereceye uyumlanan dostlarımız 21 günlük arınma sürecinden sonra Reiki II. Derece inisiyasyonunu alabilirler...

Seminer ve uyumlama tarihlerini vakfımızın internet sitesinden takip edebilirsiniz...

Reiki'nin Beş Prensipleri:

BUGÜN; BANA VERİLEN BÜTÜN NİMETLER İÇİN ŞÜKREDİYORUM...

BUGÜN; HİÇBİR ŞEY İÇİN ENDİŞE ETMİYORUM...

BUGÜN; HİÇBİR ŞEYE KIZMIYORUM...

BUGÜN; DÜRÜSTÜM...

BUGÜN; BÜTÜN VARLIKLARA KARŞI NAZİK VE SAYGILIYIM...

MUCİZE TAŞ ARAGONİT® SEMİNERİ...

Bu ay, on iki dostumuz daha inisiyasyonu olarak Aragonit ışık varlığı ile tanıştılar... Ve boyunlarında Aragonit taşıyan binlerce dostumuzun arasına katıldılar...

Detaylı bilgi için: www.aragonitmucizesi.com

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

11

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

PIRİT TAŞ KURSU...

Pirit, her manadaki Bolluk ve Bereket'i hayatlarımıza çekebilmemiz için muhteşem bir yardımcıdır... Bu taşla, yüksek âlemler ve yüksek çakralar ile bağlantı kurması özelliği ile bilinciniz üzerinde olağanüstü sonuçlar alabildiğiniz gibi, tüm bedeninize şifa alabilir, özellikle akciğerler, karaciğer, kalp, dalak, mide pankreas ve böbrekler üzerinde mucizevi sonuçlar elde edebilirsiniz...

Çeşitli aşamaları olan Pirit Kursunun içeriğinde taşın değişik türleri ile çalışmalar yer alır... Her bir çalışma, taşın farklı bir özelliği ile ilgilidir... İleriki aşamalarda çok derin travma çözümleri ve yüksek ruhsal şifalar ve bilinç aktivasyonları vardır...

Bu ay 77 arkadaşımız Pirit Taşı ile tanışarak PİRİT Enerji'sini hayatlarına kazandırmış oldular... 22 arkadaşımız da Pirit ile ilgili yapılan II. Seviye derin çalışmaya katılarak Pirit'in daha yüksek ve detaylı açılımları ile tanıştılar...

Kurs ile ilgili program zamanlarını vakfımızın internet sitesinden takip edebilir veya telefon yolu ile vakfımızdan bilgi alabilirsiniz...

KWAN YIN MAGNIFIED HEALING®

İZMİR SEMİNERLERİ

29-30 / Ocak tarihlerinde İzmir Basmane'de SC Inn Butik Otel'de 2 tam günü kapsayan Magnified Healing® Seminerimizi gerçekleştirdik... 11 dostumuz bu muhteşem enerjiyle, Sevgi, Şefkat ve Merhamet'in en yüksek titreşimleri ile tanışarak Kuan-Yin'in '**Barış Ordusuna**' katılmış oldular...

İzmir'deki geçen yıl Reiki Huzur Vadisi'ne gelerek Magnified Healing® tekniğini öğrenmiş olan ve her Pazartesi yaptığımız toplu

meditasyonlara İzmir'den bağlanarak aynı saatte bizlerle birlikte meditasyonu gerçekleştiren dostlarımız bizleri kendi şehirlerinde muhteşem bir şekilde ağırladılar... Sevgili Kuan-Yin ile kurulan yoğun bağlantılar sayesinde iki tam gün boyunca O'nun ışığı durmaksızın bizimleydi...

Sevgili Kuan-Yin'in bizlere tutmuş olduğu ışığın, 11 kardeşimizin kalbinde daha yer bulduğunu görmek bizler için en büyük sevinçti...

Ayrıca daha önceden bu Enerji ile tanışmış olan İzmir'li dostlarımızın kalplerimizdeki Koşulsuz Sevgi Işığını yani Kuan-Yin'in ışığını bizlerle paylaşıyor olduklarını ve İzmir'de, Efes topraklarında da yaşatıyor olduklarını görmek bizleri derinden etkiledi...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Umarız Sevgili Kuan-Yin'in Işığı giderek yayılır ve İzmir gibi başka şehirlerde de birçok kişi ile buluşur...

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.